

[C. J. F. Sven.]

Tilrettelæggelse af Ordningen, synes jeg ikke man kan bebrejde nogen. Forholdene var usikre, og man maatte stille sig særdeles agtpaagivende over for, hvorledes hele Udviklingen kunde komme til at forme sig for det sanerede Selskab.

Ved Tidens Udvikling og ved en dygtig Ledelse har Forholdet formet sig saaledes, at Burmeister & Wain, som vel er det største Industriforetagende i vort Land, har arbejdet sig saa langt frem, at en ny Ordning er i allerhøjeste Grad paakrævet, baade af konsolideringsmæssige og af likviditetsmæssige Hensyn, idet den Egenkapital, man arbejder med, er alt for ringe, hvortil saa endelig kommer, at man har faaet et nyt Skattesystem paa et enkelt Punkt, som stiller dette Selskab med den ringe Egenkapital særdeles ugunstigt.

Jeg kan for saa vidt dele den sidste ærede Talers Betænkelighed ved, at Staten direkte ved Investering af Aktiekapital deltager i private Selskaber, men jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Krag i dette Tilfælde ganske overser to ikke uvæsentlige Momenter, nemlig at den Aktiekapital, Staten faar, ikke er nogen Majoritet, det er endda en forholdsvis beskeden Del af den samlede Aktiekapital, saaledes at Statens Indflydelse ikke er overvejende, den er i Virkeligheden minimal, og dernæst at Statens Aktier er pligtige til som alle andre Præferentaktier at finde sig i Indløsning, der er uafhængig af Statens Ønsker i saa Henseende. Hvis det andet Selskab, som det ærede Medlem Hr. Krag omtalte, var blevet ordnet paa lignende Maade, saaledes at en Indløsning kunde ske, saa havde vi været ude over alle de Bekymringer, som det ærede Medlem Hr. Krag nu fremsatte.

Det forekommer mig, at de forskellige Faktorer, der har arbejdet med den nye Ordningens Udformning og med Udformningen af Lovforslaget, har haft en særdeles heldig Haand; det forekommer mig, at man har delt Sol og Vind lige mellem de forskellige modstridende Interesser, der muligvis kunde være mellem Stamaktierne og Præferentaktierne og de Interesser, Staten i øvrigt maatte have.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Støtte, og jeg haaber, det kan gennemføres, uanset at der nu er ønsket en Udvalgsbehandling, i den kortest mulige Tid.

Rager: Jeg vil gerne først gøre den Bemærkning, at jeg synes, det er en meget mærkelig Titel, Lovforslaget har. Det hed-

der: Forslag til Lov om visse Ændringer i A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeris Forhold. Hvad skulde det være andet end visse Ændringer? Det kan da ikke være uvisse Ændringer. Jeg synes, det Ord hører ingen Steder hjemme. Det er faldet i Pennen og er ikke taget ud, da den Korrekturlæsning, der bør foretages, blev foretaget. Jeg synes, at hvis vi kunde faa det ud, inden vi sender Loven ud i Livet, vilde den blive et mere fuldbaarent Barn, end hvis dette „visse“ skal bibeholdes.

Da vi i 1932—33 behandlede Burmeister & Wain's Forhold, blev Behandlingen her i Tinget i Efteraaret 1932 fremtvunget ved, at den paagældende Ledelse mødte op hos Handelsministeren og i Virkeligheden gav blankt op. Man var kommet i Likviditetsvanskeligheder, man havde ikke i Tide forberedt sig paa at komme ud over dem, og man mødte og sagde med Dags Varsel: Nu kan vi ikke mere. Man gjorde det paa et Tidspunkt, da denne Virksomhed beskæftigede, direkte og indirekte, et overordentlig stort Antal Mennesker, saaledes at det var naturligt, at Staten fandt Anledning til at gribe ind. Det maatte naturligvis ske paa den Maade, at man først og fremmest skaffede sig et Pusterum, og det skete ved Moratorielovgivningen i December 1932. Men derefter gik jo et Udvalg i Gang med at undersøge Selskabets Forhold for at finde en Mulighed for en Videreførelse, en Mulighed, som det lykkedes at skabe ved Loven af 28. Februar 1933.

Jeg synes, det er uhyre glædeligt, at vi nu skal til at revidere denne Lov, for den var i Virkeligheden dengang tilskaaret saadan, at hvis det gik godt; saa skulde den revideres, og den var, vistnok med nogen Hensigt, lavet saadan, at hvis det gik godt, saa ønskede Staten ikke, at der skulde kunne ske en usund Udvikling, men saa ønskede Staten ogsaa at være med den Dag, da Foretagendet kunde faa Lov til i højere Grad, end Loven gav Adgang til, at staa paa egne Ben. Derfor tror jeg, at den Lovgivning, vi dengang vedtog, har været helt rigtig principielt, og at Forløbet er blevet saa lykkeligt, at vi nu kan gaa til at ændre denne Lovgivning, er kun glædeligt.

De gamle Skader synes jeg vi kunde lade ligge, men jeg vil dog, naar det ærede Medlem Hr. Krag fremførte, at den Situation, der nu er kommet, til en vis Grad gav den gamle Ledelse Oprensning, sige, at det kan jeg slet ikke se. Hvis vi skulde til at tale om det og gaa tilbage til gamle Ting, tage frem igen de gamle Bestyrelsesproto-